

LIETUVOS RESPUBLIKOS SUSISIEKIMO MINISTERIJA

Biudžetinė įstaiga, Gedimino pr. 17, LT-01103 Vilnius, tel. +370 631 13112, el. p. sumin@sumin.lt.
Duomenys kaupiami ir saugomi Juridinių asmenų registre, kodas 188620589

Lietuvos Respublikos Vyriausybės peticijų komisijai 2026-03- Nr.
į 2026-02-10 Nr. P33-6

DĖL NUOMONĖS APIE ELEKTRINIŲ MIKROJUDUMO PRIEMONIŲ IR DVIRAČIŲ VAIRUOTOJŲ REGLAMENTAVIMĄ PATEIKIMO

Lietuvos Respublikos susisiekiimo ministerija (toliau – Susisiekiimo ministerija) išnagrinėjo Jūsų 2026 m. vasario 10 d. raštą¹, kuriame prašoma pateikti nuomonę dėl Haroldo Sabulio kreipimesi (toliau – Kreipimasis) išdėstyto reikalavimo.

Pažymėtina, kad iš Kreipimesi pateiktos nuotraukos matyti, kad transporto priemonė galimai yra motorinis dviratis, kuris yra su įrengtu elektros varikliu ir pedalais. Lietuvos Respublikos saugaus eismo automobilių keliais įstatyme (toliau – Įstatymas) įtvirtintos elektrinės mikrojudumo priemonės ir motorinio dviračio sąvokos. Įstatymo 2 straipsnio 31¹ dalyje nustatyta, kad „*elektrinė mikrojudumo priemonė – vienam asmeniui važiuoti skirta elektra varoma transporto priemonė (elektrinis paspirtukas, elektrinė riedlentė, elektrinis balansinis vienratis, riedis ir pan.), kurios didžiausioji naudingoji galia ne didesnė kaip 1 kW, didžiausias projektinis greitis ne didesnis kaip 25 km/h, o sėdimosios vietos, jeigu ji įrengta, atskaitos taško aukštis ne didesnis kaip 540 mm.*“, o Įstatymo 2 straipsnio 40 dalyje nurodyta, kad „*motorinis dviratis – ne mažiau kaip du ratus turinti transporto priemonė, kuri varoma ja važiuojančio asmens raumenų jėga, naudojant pedalus ar rankenas, ir turi pagalbinį vidaus degimo variklį ar elektros variklį, kurių didžiausioji naudingoji galia ne didesnė kaip 1 kW, ir kurios didžiausias projektinis greitis ne didesnis kaip 25 km/h. Pagalbinis variklis nustoja veikti transporto priemonei pasiekus 25 km/h greitį.*“². Atkreipiame dėmesį į tai, kad Įstatymo 17 straipsnio 4¹ dalyje nustatyta, jog šiame straipsnyje nustatyti dviračių vairuotojams skirti reikalavimai ir draudimai taip pat taikomi motorinių dviračių vairuotojams. Be to, šio straipsnio 5 dalyje nurodyta, kad kiti reikalavimai dviračių vairuotojams yra nustatyti Kelių eismo taisyklėse² (toliau – KET). Todėl rašte pateikiama informacija apie elektrinių mikrojudumo priemonių ir dviračių reglamentavimą.

Esamas teisinis reguliavimas nustato reikalavimus elektrinių mikrojudumo priemonių ir dviračių vairuotojams, važiuojantiems pėsčiųjų infrastruktūra, saugiai prasilenkti su pėsčiaisiais. Lietuvos Respublikos saugaus eismo automobilių keliais įstatymo (toliau – Įstatymas) 17¹ straipsnio 4 dalies 13 punkte nustatyta, kad elektrinių mikrojudumo priemonių vairuotojams, važiuojant

¹ Lietuvos Respublikos Vyriausybės Peticijų komisijos 2026 m. vasario 10 d. raštas Nr. P33-6 „Prašymas pateikti nuomonę dėl Haroldo Sabulio kreipimesi išdėstyto prašymo ir siūlymų“.

² Kelių eismo taisyklės, patvirtintos Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2002 m. gruodžio 11 d. nutarimu Nr. 1950 „Dėl Kelių eismo taisyklių patvirtinimo“.

pėsčiųjų ir dviračių eismui skirtu taku, kelkraščiu arba šaligatviu, draudžiama pro pat pėsčiąją važiuoti didesniu kaip 7 km/h greičiu, o Įstatymo 17 straipsnio 3 dalyje – „<...> jeigu pėsčiųjų ir dviračių eismui skirtame take ar šaligatvyje važiuojamosios dalies ženklavimo linijomis (baltu dviračio simboliu) yra paženklinta dviračių eismui skirta tako (šaligatvio) dalis, dviračio vairuotojas privalo važiuoti tik ja ir kuo arčiau jos dešiniojo krašto. Dviračių vairuotojai privalo nekelti pavojaus pėstiesiems“.

Pažymėtina, kad KET taip pat yra pakankamai nuostatų, skirtų pėsčiųjų saugumui užtikrinti:

- 57 punkte nustatyta, kad „<...> važiuodamas kelkraščiu, pėsčiųjų ir dviračių taku, šaligatviu, dviračio vairuotojas privalo duoti kelią pėstiesiems, neturi jiems trukdyti ar kelti pavojaus, o pro pat pėsčiąją leidžiama važiuoti greičiu, kuris yra artimas pėsčiojo judėjimo greičiui (3–7 km/h), paliekant tokį tarpą iš šono, kad eismas būtų saugus“;

- KET 66³ punkte – „<...> važiuodamas kelkraščiu, pėsčiųjų ir dviračių taku, šaligatviu, elektrinės mikrojudumo priemonės vairuotojas privalo duoti kelią pėstiesiems, neturi jiems trukdyti ar kelti pavojaus, o pro pat pėsčiąją leidžiama važiuoti greičiu, kuris yra artimas pėsčiojo judėjimo greičiui, paliekant tokį tarpą iš šono, kad eismas būtų saugus“.

Be to, KET 4 punkte nurodyta, jog „eismo dalyvių elgesys grindžiamas savitarpio pagarba ir atsargumu“.

Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, tiek elektrinių mikrojudumo priemonių, tiek dviračių vairuotojai, važiuodami pro pėsčiuosius, privalo neviršyti 7 km/h greičio, taip pat elgtis taip, kad nekeltų grėsmės ir netrukdytų pėstiesiems. Pėsčiųjų elgesys taip pat turi būti atsargus ir pagarbus, atsižvelgiant į įvairias aplinkybes, pavyzdžiui, kelyje esančius infrastruktūros elementus (apšvietimo stulpai, šiukšliadėžės, suoliukai, autobusų stotelės ir pan.), dėl kurių elektrinių mikrojudumo priemonių ar dviračių vairuotojai ne visuomet gali apvažiuoti pėsčiuosius didesniu atstumu. Iš Kreipimesi pateiktos medžiagos, matyti, kad motorinio dviračio vairuotojas dėl nenuvalytų šaligatvių neturi galimybės didesniu atstumu apvažiuoti pėsčiųjų. Be to, pėstieji taip pat turėtų šaligatviuose judėti taip, kad sudarytų galimybę dviračių, elektrinių mikrojudumo priemonių vairuotojams saugiai prasilenkti su jais. Manytina, kad tokios situacijos susidaro, kai dviračių ir elektrinių mikrojudumo priemonių vairuotojai nesilaiko minėtų KET nuostatų ir važiuoja nesaugiai, o tai rodo nepakankamą šių eismo dalyvių kontrolę.

Susisiekimo ministerijos nuomone, nustatyti privalomą konkretų atstumą, kurio elektrinių mikrojudumo priemonių ir dviračių vairuotojai turėtų laikytis apvažiuodami pėsčiuosius, būtų netikslinga. Pėstiesiems skirta infrastruktūra dažnai nėra pakankamai plati, joje gausu kelio infrastruktūros elementų, todėl išlaikyti Kreipimesi siūlomą vieno metro atstumą daugeliu atvejų būtų neįmanoma. Pėsčiųjų judėjimas, kaip ir dviratininkų bei el. elektrinių mikrojudumo priemonių vairuotojų judėjimas, neretai yra nenusipėjamas, todėl tikimybė susidaryti netikėtoms situacijoms yra didelė, o tai reiškia, kad reikalavimas išlaikyti konkretų atstumą būtų sunkiai įgyvendinamas. Be to, įvykus eismo įvykiui būtų itin sudėtinga nustatyti, koku atstumu elektrinės mikrojudumo priemonės ar dviračio vairuotojas važiavo pro pėsčiąją, o tokio reikalavimo kontrolė praktiškai būtų neįmanoma.

Pažymėtina, kad pagal Įstatymo 11 straipsnio 1 dalį savivaldybės, būdamos vietinės reikšmės kelių savininkės, organizuoja eismą joms priklausančiuose keliuose ir privalo užtikrinti saugaus eismo sąlygas. Savivaldybės investuoja į dviračių takų infrastruktūros plėtrą ir priežiūrą, todėl dviratininkai bei elektrinių mikrojudumo priemonių vairuotojai privalo naudotis jiems skirta infrastruktūra, kuri įrengiama siekiant atskirti pėsčiųjų, dviračių ir elektrinių mikrojudumo priemonių eismą. Be to, kelio savininkai (valdytojai) turi teisę savo valdomuose keliuose, vadovaudamiesi KET, eismo organizavimo priemonėmis nustatyti arba riboti transporto priemonių eismą, įskaitant dviračių ir elektrinių mikrojudumo priemonių eismą, jeigu tokie ribojimai yra būtini saugiam eismui užtikrinti.

Pavyzdžiui, intensyvaus pėsčiųjų srauto zonose, tokiose kaip senamiesčio gatvės, kelio savininkas turi teisę įrengti kelio ženklus (Nr. 309 „*Dviračių eismas draudžiamas*“ ir Nr. 340 „*Elektrinių mikrojudumo priemonių eismas draudžiamas*“), draudžiančius dviračių ir elektrinių mikrojudumo priemonių eismą, siekdamas apsaugoti pėsčiuosius ir užtikrinti, kad tokių transporto priemonių eismo konfliktai nekiltų.

Atsižvelgdama į tai, kas išdėstyta, Susisiekimo ministerija pažymi, kad esamas teisinis reguliavimas nustato pareigą elektrinių mikrojudumo priemonių, dviračių vairuotojams elgtis saugiai šalia pėsčiųjų, kai pėstiesiems skirtoje infrastruktūroje pėstieji turi pirmumą, todėl nepritaria Kreipimesi pateiktiems pasiūlymams keisti esamą reglamentavimą.

Susisiekimo ministerija neturi įgaliojimų vertinti, ar pareiškėjo prašymai ir siūlymai patenka į Vyriausybės peticijų komisijos kompetenciją. Informuojame, kad tokio pobūdžio reguliavimas yra numatytas rašte paminėtose Įstatymo ir KET nuostatose.

Susisiekimo viceministrė

Dovilė Sujetaitė